

CO SE UDÁLO

5.-6.7.2024 **VÝSTAVA DROBNÉHO ZVÍŘECTVA, soutěž o nejlepší guláš** – již tradičně spolek místních chovatelů pořádal výstavu drobného zvířectva a probíhala i soutěž o nejlepší guláš. Gratulujeme vítězům (Zdeněk Fric, Zdeněk Bartl).

13.7.2024 **QUINTETTO CON MANDOLINO**

Letní odpoledne na statku obohatil koncert tohoto pražského souboru.

24.-25.8.2024 **POUŤOVÝ VÍKEND** – Jako každým rokem k nám zavítala pouť. V sobotu se konala navíc pouťová zábava s travesti show a v neděli pouťové odpoledne se skupinou FŠ BEND. Dále v sobotu proběhla v našem kostele Poutní mše a v neděli proběhl koncert Tria Cum amore, které se věnuje převážně duchovním skladbám od nejstarších skladeb středověku až k současné hudbě.

SMOLNICKÝ

30.8.2024 **ROZLOUČENÍ S LÉTEM** – Díky spolupráci obce a SDH se u kiosku promítal film, zájemci mohli přespat ve stanech a byla možnost i vlastního improvizovaného pikniku na hřišti.

20.-21.9.2024 **KRAJSKÉ VOLBY** – účast ve Smolnici byla 37,75 %. Nejvíce hlasů (52,3 %) dostalo hnutí ANO 2011. Spojenci pro kraj obdrželi 11,53 % hlasů. Ostatní kandidáti obdrželi méně než 10 %.

OBČASNÍK

21.9.2024 **ČTYŘI LÉBROVÉ** – Koncert proběhl v kostele sv. Bartoloměje a pozvání přijal také vzácný host – houslista a violista Bohuslav Matoušek.

21.9.2024 **SMOLNICKÁ ŠLÁPOTA** – pátý ročník Smolnické šlápoty pořádané MS ČČK dostal název Lesem-nelesem. Po trase byly rozmístěny kvízové otázky pro sestavení hesla, za jehož rozluštění náležela účastníkům odměna. Trasa končila na hřišti u kiosku, kde se opékaly buřty.

Zastupitelstvo obce Smolnice, září 2024
Adéla Stříbrná, DiS.

CO NÁS ČEKÁ, CO BĚŽÍ

* Oprava dolního rybníka se plánuje na rok 2025. Právě probíhá oprava horního a prostředního rybníka.

* Chystá se zahájení přípravy projektové dokumentace k opravě hřbitovni zdi a přestavby márnice.

* Probíhají jednání k předělání bývalé školky na Bytový dům dostupného bydlení.

ROZHOVOR SE ZASTUPITELEM

Mgr. LEO STEINER

Leo, jaké jsou Tvé největší životní úspěchy?

Dva jsou klíčové a celoživotní. Prvním je rodina a druhým je ráno vstát a zpříma se na sebe podívat do zrcadla.

Jaké jsou Tvé nejzajímavější pracovní zkušenosti?

Kantořina, charita a chytání dotační mafiánů.

Jak jsi objevil Smolnici? Co Tě sem vedlo?

Láska a půvab naší malebné vesnice.

Co máš na Smolnici nejraději?

Naše obec je šperkem uprostřed Českého středohoří a já věřím, že jsme si toho v obci vědomi a budeme tuto krásu pro naše děti společně rozvíjet.

Co Tě baví ve volném čase?

Jako člověk živící se hlavou a řízením lidí relaxuji při práci rukama. Manželka Eva je ze mne zoufalá, jelikož

šmejdím po domě s vysavačem, na zahradě se sekačkou či mám ambici stavět další stavby.

Jaké byly důvody Tvé kandidatury do zastupitelstva?

Budíček. Přesvědčit jako naplavenina ostatní v obci, že se dají dělat úžasné věci, ale chce to odvalu a tým.

Co bys chtěl ve Smolnici změnit kromě akcí, které zrovna běží?

Můj nejbližší cíl je společně se všemi, co chtějí, naformulovat, jak by měla Smolnice vypadat za 20 let, tzn. zpracovat Strategický plán rozvoje obce.

Co bys vzkázal občanům Smolnice?

Život je krásně pestrobarevný a dokonale nedokonalý, tak zanechme každý z nás svou životní stopu, za kterou se nebudeme "na konci" stydět.

Je něco, co bys chtěl ještě dodat?

Milované manželce Evě jsem sdělil, že ze Smolnice se již nehnu, tak to budete muset se mnou vydržet i Vy.

ROZHOVOR S OBČANEM

IRENA VERNEROVÁ, nejstarší občan Smolnice

Čím nejzajímavějším jste se živila?

Já jsem toho prošla hodně. Od hřebenárny, traktorky až po domov s pečovatelskou službou v Lounech. Ty hřebeny byly potvory, když někde zůstaly ležet, tak se zkroutily. Dělal jsem dlouho i v Triole v Lounech. V pečovatelském domě jsem dělala vše, co bylo potřeba. Pedikúru, koupání, praní a také jsem píchala svěřencům inzulin. Organizovala jsem zde zájezdy do divadla a výstavy s ručními výtvary svěřenců. Nikdo mi neříkal, že to mám dělat, ale já jsem to klidně udělala.

Jaký máte vztah k místní skupině ČČK?

Já jsem tam s paní Hefnerovou dělala nejdříve jeden rok místopředsedkyni a pak předsedkyni. Dělalí jsme pro děti karneval a byly drahé zákusky, tak jsme se

rozhodli, že si budeme kremrole a věnečky péct sami a já jsem si je dělala podle svého receptu a kremrole dělala paní Lávičková. Pak to dal někdo do novin a my jsme měli tak velkou frontu, že odcházeli lidi, že se tam nevejdou (do sálu). Také se tady pořádaly různé zájezdy a brigády kolem hřbitova, to ještě nebyli zaměstnanci obce.

Co podle Vás Smolnici hodně ovlivnilo? Můj děda třeba říkal, jak vyhořela Hilbertům stodola.

Další asi bylo, když se dělala nová silnice. Třeba jak teď bydlí Sukovi, tak tam museli zbourat část stodoly, proti hospodě byl taky starej barák. Tady se to bouřilo, ale bylo to v plánu. Vždycky byl plán obce, co kde bude a tohle bylo v plánu. Když jí teď předělávali, tak říkali, že to opraví.

My se teď s nimi (KSÚS) „přetahujeme“, nechťejí to opravit.

Tak držím palce, aby to dobře dopadlo.

Co je pro Vás největší úspěch?

Těžko říct. Dochovala jsem si rodiče doma. A taky jsem milovala Červený kříž, dělala jsem pro něj, co jsem mohla, tam jsem byla nejradši. Scházeli jsme se a všem nám bylo dobře. Pak se mi povedla ta práce se starými lidmi v Lounech. Tam jsem dělala pro lidi, nemohla jsem nikdy říct, že by mě nezajímali ostatní. Mě to bavilo ale ne ze zábavy, ale abych lidem pomohla.

Co byste vzkázala občanům?

Aby drželi dohromady. Aby byli zase vesnicí jako bejvávali. Já vím, že dneska je to jiný, dneska každý přijede, vysedne z auta a skočí domů. Dříve se lidi znali, dneska se neznají nebo spíš nevidí, jenom tu bydlí. Lidi chodili po ulicích, bavili se, domy byly víc obydlené, ale běhalo se víc po ulicích. Já si říkám, že je trochu jiný svět. Lidi mají televizi a tak sedí u televize.

Rozhovor jsem kvůli místu musela hodně zkrátit, ale dále se bavíme se také o rybnících, zájezdech, křapačce, areále a hřištích, rodinných vazbách, zdraví, plánech oprav ve Smolnici a často se také smějeme.